

FLOGBÓLTUR, KVINNUR

Anja S. Danielson
Karina P. Debes
Birgit Guttesen
Birita Joensen
Guðrun S.L. Joensen
Margit Joensen
Eyð Guðrúnsdóttir Magnussen
Eina S. Kalsø
Sóley M. Poulsen
Sofia Purkhús
Jastrid Sivertsen
Urd Tórmóðsdóttir Traðará

ÚRSLIT Á OYGGJALEIKUM

2011	Silvur
2009	Gull
2007	Silvur
2005	Gull
2003	Gull
2001	Gull
1999	Gull
1997	Bronsa
1995	Silvur
1993	Bronsa
1991	Bronsa
1989	Silvur
1987	Gull
1985	Silvur

VIÐ FYRI AT VINNA

– TAÐ ER STUTTLIGT AT VERA MILLUM TÆR UNGU, OG EG FØLI MEG IKKI NAKAÐ ELDRI ENN TÆR, TÁ VIT SPÆLA DYST, SIGUR MARGIT G: JOENSEN, SUM FYRSTU FERÐ VAR Á KVINNULANDSLIÐNUM Í FLOGBÓLTI Í 1995, OG EITT NÚ HEVUR VERIÐ VIÐ TIL AT VUNNIÐ GULL FYRA OYGGJALEIKIR Á RAÐ

Hilmar Jan Hansen

Kvinnulandsliðið í flogbólti er ein av stóru sólstrálusögnum í oyggjaleikahøpi, tí síðani 1985 er tað blivið til heiðursmerki hvørja ferð – og tilsamans seks ferðir eru kvinnurnar komnar heimaftur við gulli. Leggjast kann aftrat, at kvinnurnar bara ta einu ferðina hava staðið seg verri enn menninir, og tað var á heimavølli í 1989, tá Íslands streyk avstað við gullinum, samstundis sum menninir vunnu sítt higartil einasta gullmerki.

– Eg minnst væl, tá eg í Gibraltari í 1995 var við fyrstu ferð, at tá tosaðu hinar um, at enn hevði kvinnulandsliðið ongantíð verið niðan fyri triðjapláss, og soleiðis er tað enn. Síðani tá havi eg verið við hvørja ferð, uttan í 1997 og 2009, tá eg var í barsil, sigur nú 39 ára gamla Margit G. Joensen, ið má sigast at vera avgjörði veteranurin

á liðnum, nú 18 ár eru liðin, síðani hon var við fyrstu ferð.

– At eg aftur eri við hesaferð, var ikki ordiliga tað, eg hevði roknað við, og eg kann siga nú, at fyrst í landskappingini í fjórheyst vóru oyggjaleikirnir fjarir í mínari verð. Men eg veit, at eg framvegis kann geva liðnum nakað, eins og liðið eisini hevur nógv at geva mær, so tí valdi eg at taka av, tá boð vóru eftir mær.

TRÝR UPP Á TAÐ

Margit spælir libero á kvinnulandsliðnum, eins og hon ger tað á liðnum hjá Mjølunir, og tað hevur hon gjørt síðani 1999, tá tað kom fram, og tey fyrstu ferð royndu tað í oyggjaleikahøpi. Men hóast nógv er hent við árunum, tímir hon væl at bliva við.

– Hvørjir leikir eru ein uppliving fyri seg, og tað er ongantíð heilt líka. Tað er stuttligt at vera

millum tær ungu, og eg føli meg í øllum førum ikki nakað eldri enn tær, tá vit spæla dyst, sigur Margit, sum eitt nú hevur verið við til at vunnið gull fyra oyggjaleikir á rað, frá 1999 til 2005.

Hini liðini í bólkinum eru Grønland, Guernsey og Áland, og Margit heldur, at liðið eigur at vinna seg í hálvfinaluna, har mótstøðan helst verður antin Saaremaa, sum altíð er sterkt, ella Bermuda, sum helst er sterkt á heimavølli:

– Vit fara til Bermuda fyri at vinna, og hava bæði gott fólk og høgur spælarar, umframt at vit hava fleiri, sum smasjað ótrúliga hart. Eisini hava vit sera góðar servur, so vit eru góðar á øllum plássum og hava eitt gott lið. Tað hevur gingið væl í venjingunum, so vit trúgva upp á tað, sigur hon.

GOTT BAKLAND

Sum nevnt omanfyri, hevur Margit G. Joensen

tvær ferðir verið frá vegna barsil, men annars hevur hon verið við so nógv sum gjørligt. Og hon er ikki sein at svara, tá vit spyrja hana, hvussu hon fær alt at passa saman:

– Ja, har er einki at tosa um, at tað kann eg bara takka mínum góða baklandi fyri, tí eg fái sera góða hjálp heimanífrá – fyrst og fremst frá manninum, Allan. Men nú eru tær báðar elstu døturnar, Katrin og Óluva, eisini so mikið stórar, at tær kunnu hjálpa til við lítla beiggjanum, John Ziska, sum fyllir fyra, meðan eg eri yviri í Bermuda, sigur Margit.

– Allan og eg hava øll árin funnið útav at lagt alt soleiðis til rættis, at vit bæði tvey hava havt pláss til ítróttin. Hann spældi jú nógv fótbólt í síni tíð, eins og eg eisini gjørdi tað, men í mong ár hevur tað nú verið flogbólturin hjá mær. At vit bæði vita, hvat tað er at vera iðkandi, ger tað nógv lættari, tí tá er lættari at skilja hvønnannan.

VIT STUÐLA IKKI BARA EINUM LIÐI
VIT STUÐLA EINI TJÓÐ